

Ing. Andrej BABIŠ
1. místopředseda vlády a ministr financí

V Praze dne 24. října 2014
PID: MFCR4XMJEB
Č. j. MF-35053 /2014/34-2901-RK

BONVER WIN a.s.
Cholevova 1530/1
700 30 Ostrava – Hrabůvka

V právním zastoupení:
JUDr. Stanislav Dvořák, Ph.D.
advokát
Pobřežní 394/12
186 00 Praha 8

ROZHODNUTÍ

Ministr financí podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o rozkladu ze dne 3. dubna 2014, doručeném dne 4. dubna 2014, doplněném písemností ze dne 2. května 2014, doručenou 6. května 2014, podaném společností BONVER WIN a.s., IČ: 258 99 651, se sídlem Cholevova 1530/1, 700 30 Ostrava (dále jen „navrhovatel“), v právním zastoupení JUDr. Stanislavem Dvořákem, Ph.D., advokátem, se sídlem Oasis Florenc, Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8 (dále jen „právní zástupce“), proti rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-60841/2013/34-4 ze dne 18. března 2014 takto:

Rozklad podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu zamítám a rozhodnutí č. j. MF-60841/2013/34-4 ze dne 18. března 2014 potvrzuji.

Odůvodnění:

Ministerstvo financí zahájilo z moci úřední na základě ustanovení § 43 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterní zákon“), správní řízení ve věci zrušení rozhodnutí uvedených v oznámení o zahájení řízení č. j. MF-60841/2013/34 ze dne 22. května 2013 (dále jen „oznámení o zahájení řízení“). Společně s oznámením o zahájení řízení vyzvalo Ministerstvo financí podle § 36 odst. 1 a odst. 3 správního řádu navrhovatele, jako účastníka řízení, k navržení důkazů, k učinění jiných návrhů, jakož i k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Město Litvínov, jako dotčený orgán dle ustanovení § 136 odst. 2 správního řádu (dále také „dotčený orgán“), Ministerstvo financí spolu s oznámením o zahájení řízení vyzvalo podle § 136 odst. 3 správního řádu k poskytnutí všech informací důležitých pro řízení.

Navrhovateli bylo oznámení o zahájení řízení doručeno dne 29. května 2013. Dotčenému orgánu bylo oznámení o zahájení řízení doručeno téhož dne 2013.

Ministerstvo financí obdrželo dne 12. června 2013 podání navrhovatele ze dne 12. června 2013 (evidováno pod č. j. MF-65911/2013/34), jímž navrhovatel žádá o prodloužení lhůty k vyjádření se k oznámení o zahájení předmětného řízení, a to nejméně o 60 dní. Ministerstvo financí žádost posoudilo a dospělo, k názoru, že se nejedná o přiměřené prodloužení stanovené lhůty a lhůtu prodloužilo usnesením č. j. MF-60841/1/2013/34, ze dne 18. června 2013 přiměřeně, a to o 21 dnů od doručení tohoto usnesení.

Dotčený orgán ve svém vyjádření ze dne 4. června 2013, doručeném dne 5. června 2013 uvedl, že město Litvínov vydalo v roce 2011 obecně závaznou vyhlášku č. 5/2011, o regulaci provozování sázkových her, loterií a jiných podobných her (dále jen „OZV č. 5/2011“), kterou je zakázáno na celém území města provozování sázkových her podle § 2 písm. e), g), i), l), m), n) a j) zákona o loteriích a § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Dotčený orgán uvádí, že technická zařízení povolená Ministerstvem financí jsou provozována v rozporu s OZV č. 5/2011 a trvá na jejich zrušení.

Dne 19. července 2013 obdrželo Ministerstvo financí vyjádření navrhovatele ze dne 17. července 2013 (evidováno pod č. j. MF-74857/2013/34), v němž navrhovatel vyjadřuje nesouhlas se zahájením předmětného správního řízení a navrhuje přerušování správního řízení, a to až do doby rozhodnutí o nezákonnosti OZV města Litvínov č. 5/2011. Navrhovatel s ohledem na tvrzenou neústavnost a nezákonnost OZV č. 5/2011 vyzývá Ministerstvo financí k podání podnětu k zahájení řízení dle Hlavy VI, díl I zákona č. 128/200 Sb., o obcích, v platném znění (dále jen „obecní zřízení“), o pozastavení účinnosti OZV č. 5/2011 u Ministerstva vnitra dle ustanovení § 64 odst. 1 písm. c) bod 1 správního řádu. Dle navrhovatele se jedná o řízení o předběžné otázce ve smyslu ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu, na základě kterého by mělo Ministerstvo financí řízení přerušit, neboť otázka posouzení zákonnosti obecně závazné vyhlášky je předběžnou otázkou pro rozhodnutí v tomto správním řízení.

Navrhovatel uvádí, že povolení č. j. 34/76874/2010 bylo v části týkající se technického zařízení 9100907001914 zrušeno rozhodnutím č. j. 34/96812/2010 a dále, že technické zařízení TDBO38707 povolené rozhodnutím č. j. 34/76876/2010 bylo zrušeno rozhodnutím č. j. 34/96815/2010. Povolení č. j. 34/73120/2008 bylo v části týkající se technického zařízení TDFM01907 zrušeno rozhodnutím č. j. 34/112089/2010. Povolení č. j. 34/39710/2009 bylo v části týkající se technického zařízení TDBO35207 (v oznámení o zahájení řízení nesprávně uvedeno TDBO35607) zrušeno rozhodnutím č. j. 34/112089/2010. Herní zařízení ML6541 bylo povoleno jiným rozhodnutím než je uvedeno v oznámení o zahájení řízení a toto již bylo zrušeno rozhodnutím č. j. 34/120471/2010. V oznámení o zahájení řízení je nesprávně uvedeno výrobní číslo technického zařízení povoleného rozhodnutím č. j. 34/29204/2/2009. Dále uvádí, že herní zařízení 9111210003117, 9100608004374 a ML7025 neneviduje pod rozhodnutími, která jsou uvedena v oznámení o zahájení řízení. Herní zařízení TDBO04607 navrhovatel pod rozhodnutím 34/29204/2/2009 vůbec neneviduje.

Navrhovatel namítá, že jemu adresovaná výzva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 a 3 správního řádu, která byla spojena s oznámením o zahájení řízení dle § 46 odst. 3 správního řádu, je nelogická a porušuje jeho právo na spravedlivý proces. Zároveň navrhovatel namítá, že výzvou obsaženou v oznámení o zahájení řízení Ministerstvo financí sice formálně dává navrhovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3

správního řádu, avšak fakticky není navrhovatelí umožněno, aby toto oprávnění vykonal. Navrhovatel se tedy nemůže kvalifikovaně vyjádřit k podkladům rozhodnutí, jelikož v této fázi řízení neví, o jaké podklady se jedná, a žádá o informace, včetně možnosti nahlédnutí do spisu. Dále uvádí, že dotčenému orgánu byla stanovena stejná lhůta k poskytnutí všech důležitých informací, s nimiž navrhovatel nebyl seznámen.

Navrhovatel považuje zamýšlený postup Ministerstva financí podle ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona za nezákonný a neústavní, a to zejména pro rozpor s ústavními principy ochrany dobré víry a právní jistoty, nepřípustnosti retroaktivního působení právních norem, ochrany legitimního očekávání a práva užívat svůj majetek. V tomto směru navrhovatel odkazuje především na judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva. Dle navrhovatele dále není možné postupovat dle § 43 odst. 1 loterního zákona, protože přednost před tímto postupem má postup podle speciálního ustanovení čl. II bodu 1 věta druhá Přejímacího ustanovení zákona č. 300/2011 Sb., kterým se mění loterní zákon, který je speciální úpravou. Toto ustanovení dle navrhovatele deklaruje, že doba platnosti všech povolení vydaných před 1. lednem 2012 nemůže být nijak vrchnostensky omezena a skončí až uplynutím této doby (nedojde-li k zániku povolení z jiného důvodu), a proto ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona lze uplatnit pouze u povolení vydaných po 1. lednu 2012. Nadto navrhovatel namítá, že aplikace ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona není v případě tvrzeného rozporu povolení s OZV č. 5/2011 možná z důvodu, že předmětná obecně závazná vyhláška nemůže být považována za okolnost, která nastala nebo dodatečně vyšla najevo, neboť obecně závazné vyhlášky (dále jen „OZV“) jsou výsledkem normotvorné činnosti obce, jsou součástí právního řádu České republiky a aktem veřejné moci.

Navrhovatel ve svém vyjádření uvádí, že technická zařízení nejsou provozována v rozporu s OZV č. 5/2011, neboť se na ně vztahuje Čl. 2 OZV č. 5/2011 a rovněž Čl. 3 OZV č. 5/2011, který je třeba aplikovat nejen na výherní hrací přístroje, ale analogicky rovněž na interaktivní videoloterní terminály (dále jen „IVT“). Dále navrhovatel tvrdí, že je OZV č. 5/2011 nezákonná, diskriminační, v rozporu s principem proporcionality a se zásadami práva Evropské unie.

Navrhovatel dále konstatuje, že dle jeho názoru byl zákon č. 300/2011 Sb. přijat v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES, v platném znění (dále jen „směrnice“), čímž došlo k porušení notifikační procedury a ve spojitosti s judikaturou Evropského soudního dvora (dále jen „ESD“) se dovolává nepoužitelnosti a právní nevynutitelnosti tohoto zákona, a tudíž OZV č. 5/2011 přijaté na jeho základě.

Ve svém vyjádření navrhovatel uvádí také možné důsledky zrušení povolení, a to zrušení některých pracovních pozic, výpadku příjmů na straně státního i obecního rozpočtu a zmaření účelně vynaložených investic a navrhuje, aby Ministerstvo řízení přerušilo správní řízení a v případě konečného rozhodnutí rozhodlo o ponechání povolení v platnosti či o zastavení řízení, neboť nejsou dány důvody pro zrušení povolení uvedených ve výroku. Současně navrhuje v rámci důkazního řízení provést, mimo jiné, důkaz svědeckou výpovědí [REDAKCE] k prokázání újmy na straně navrhovatele, [REDAKCE] k prokázání újmy utrpěné na straně provozovny Hamerská 216/5, [REDAKCE] k prokázání újmy utrpěné na straně provozovny Valdštejská 918, starosty a zapisovatele zastupitelstva města Litvínov za účelem prokázání průběhu legislativního procesu přijímání OZV č. 5/2011, dále vyžádáním povolení k provozu výherních hracích přístrojů (dále jen „VHP“) vydaných městem Litvínov, vyžádáním kolaudačního rozhodnutí příslušného stavebního úřadu a rovněž zápisu ze zasedání zastupitelstva, na němž byla přijata OZV č. 5/2011. Dále navrhovatel navrhuje provedení místního šetření v předmětných provozovnách, provedení důkazu znaleckým

posudkem k prokázání výše újmy a zajištění stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí ohledně stavu nezaměstnanosti v regionu a dopadu rušení dalších pracovních pozic.

V závěru svého vyjádření navrhovatel v souladu s § 14 správního řádu namítá podjatost všech úředních osob a zaměstnanců Ministerstva financí, kteří se podílejí na vedení tohoto správního řízení, jakož i všech dalších správních řízení vedených s navrhovatelem dle příslušných ustanovení loterního zákona ve věci zrušení nebo změny povolení k provozování herních zařízení a uvádí, že o těchto osobách lze důvodně předpokládat, že mají s ohledem na svůj poměr k věci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti a uvádí, že zaměstnancům Ministerstva financí není umožněno rozhodovat v daných řízeních způsobem, který by byl nestranný a v souladu s právními předpisy.

K nahlédnutí do spisu došlo ze strany navrhovatele dne 4. října 2013, o čemž je pořízen protokol z téhož dne. Součástí tohoto nahlížení byla i písemnost „prohlášení účastníka řízení k nahlížení do spisu ze dne 2. října 2013“ Navrhovatel po druhé nahlédl do spisu dne 31. října 2013, o čemž byl pořízen protokol z téhož dne. Součástí tohoto nahlížení byla i písemnost „Prohlášení účastníka řízení k nahlížení do spisu ze dne 31. října 2013“. dále Navrhovatel v Prohlášení k nahlížení do spisu uvádí, že uskutečněné nahlížení do spisu nelze považovat za využití práva navrhovatele seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním, neboť jediným cílem navrhovatele bylo seznámit se výhradně s jedním konkrétním dokumentem. Zároveň navrhovatel žádá Ministerstvo financí, aby byl vyrozuměn o shromážděných podkladech a následně vyzván k vyjádření.

Podáním ze dne 11. října 2013, doručeném téhož dne (evidováno pod č. j. MF-103594/2013/34) zaslal dotčený orgán usnesení zastupitelstva města Litvínova Z/849/25 z 10. října 2013, ve kterém je uvedeno, že zastupitelstvo města schvaluje, aby po skončení řádného jednání zastupitelstva města proběhlo pracovní jednání členů zastupitelstva města k otázkám hazardu ve městě Litvínově. S ohledem na uvedené vyzvalo Ministerstvo financí navrhovatele i dotčený orgán v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci. Dotčený orgán podáním ze dne 6. listopadu 2013, doručeným téhož dne (pod č. j. MF-108604/2013/34) požádal o prodloužení lhůty k vyjádření, a to do 6. prosince 2013. Důvodem této žádosti je skutečnost, že v měsíci říjnu dojde k realizaci záměru skupiny zastupitelů předložit na jednání Zastupitelstva města Litvínova, které se koná dne 28. listopadu 2013, nové znění obecně závazné vyhlášky týkající se hazardu. Ministerstvo financí uvedené žádosti vyhovělo a prodloužilo lhůtu k vyjádření se do 6. prosince 2013 usnesením č. j. MF-108604/2013/34 ze dne 8. listopadu 2013.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 13. listopadu 2013, doručeném dne 15. listopadu 2013 (evidováno pod č. j. MF-110703/2013/34) uvedl, že nesouhlasí se zahájením správního řízení a setrvává na svých argumentech, které uvedl již ve svém vyjádření ze dne 17. července 2013. Navrhovatel dále vyjadřuje svůj souhlas s přistoupením přihlašujících se účastníků řízení do předmětného správního řízení. Navrhovatel dále žádá, aby mu byla poskytnuta dodatečná lhůta pro doplnění svého vyjádření, zejména v návaznosti na vyjádření nových účastníků řízení. Navrhovatel se vyjadřuje k usnesení Zastupitelstva města Litvínova Z/849/25 a uvádí, že by Ministerstvo financí nemělo z důvodu procesní ekonomie v uvedeném správním řízení meritorně rozhodovat a vyčkat než dojde k vyřešení změny regulace na území města Litvínova. V závěru navrhuje, aby Ministerstvo financí buď ponechalo povolení v platnosti anebo správní řízení zastavilo.

Navrhovatel využil svého procesního práva nahlédnout do spisu, o čemž byl pořízen Protokol o nahlížení ze spisu ze dne 22. listopadu 2013

Dotčený orgán ve svém vyjádření ze dne 3. prosince 2013, doručeném téhož dne (evidováno pod č. j. MF-114972/2013/34) uvedl, že město Litvínov projednalo dne 28. listopadu 2013 v rámci 26. zasedání Zastupitelstva města návrh OZV k regulaci provozování sázkových her, loterií a jiných podobných her a návrh OZV o stanovení opatření k omezení propagace hraní některých sázkových her, loterií a jiných podobných her. Nebylo přijato žádné usnesení. I nadále tedy zůstává v platnosti obecně závazná vyhláška č. 5/2011.

Ministerstvo financí na základě vyjádření navrhovatele ze dne 17. července 2013, doručeného dne 19. července 2013 (evidováno pod č. j. MF-74857/2013/34) zjistilo, že technické zařízení výrob. č. 9100907001914 povolené rozhodnutím č. j. 34/76874/2010 bylo zrušeno rozhodnutím č. j. 34/96812/2010. Technické zařízení výrob. č. TDBO38707 povolené rozhodnutím č. j. 34/76867/2010 bylo zrušeno rozhodnutím č. j. 34/96815/2010. Tvrzení navrhovatele ohledně rozhodnutí č. j. 34/29204/2/2009 je pravdivé. Toto rozhodnutí nepovoluje technické zařízení výrob. č. MS08A00A04N051. S ohledem na uvedené rozhodlo Ministerstvo financí o zastavení správního řízení v souladu s § 66 odst. 2 správního řádu, a to v části těchto rozhodnutí usnesením č. j. MF-60841/2013/34-3 ze dne 18. března 2014.

Rozhodnutím č. j. MF-60841/2013/34-4 ze dne 18. března 2014 Ministerstvo financí zrušilo 19 povolení k provozování loterií a jiných podobných her na různých adresách dotčeného orgánu.

Ministerstvo financí přistoupilo ke zrušení povolení k provozování loterie a jiné podobné hry z důvodu jejich rozporu s OZV č. 5/2011. Zrušením dotčených povolení dochází k uplatnění práva obcí na samosprávu. U provozovatelů IVT nelze hovořit o existenci legitimního očekávání spočívajícího v naději, že jejich činnost nebude přinejmenším po určitou dobu regulována prostřednictvím OZV, neboť si mohli a měli být vědomi rizika, že jejich sféra může být dotčena v důsledku přijetí, změny či zrušení právních předpisů, a to nejen zákonů, nýbrž i podzákonných předpisů, včetně obecně závazných vyhlášek (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. dubna 2013).

V případech, kdy Ministerstvo financí využívá ustanovení § 43 loterního zákona, nejedná se o protiústavní postup a porušení loterního zákona. Ministerstvo financí uvádí, že provozovatelé si musí být vědomi existence ustanovení § 43 loterního zákona, a tedy skutečnosti, že mohou být v podstatě kdykoliv, nastanou-li v průběhu platnosti povolení okolnosti vylučující provoz těchto zařízení, tohoto povolení zbaveni (konstatováno Ústavním soudem ve věci sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. června 2011).

K argumentaci navrhovatele týkající se nezákonnosti OZV č. 5/2011 Ministerstvo financí konstatuje, že do jeho působnosti nespadá dozor nad OZV. Tento dozor a v jeho rámci posouzení OZV z hlediska jiných právních předpisů vykonává Ministerstvo vnitra, jež je oprávněno podat návrh Ústavnímu soudu na zrušení OZV. V případě, že Ústavní soud shledá OZV protiústavní či nezákonnou, zruší ji. Z tohoto důvodu považuje Ministerstvo financí tuto argumentaci z hlediska předmětného správního řízení za irelevantní.

Co se týče výše zmíněného návrhu navrhovatele k přerušení řízení, Ministerstvo financí uvádí, že neshledalo žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly podání podnětu k zahájení řízení o pozastavení účinnosti OZV č. 5/2011 u Ministerstva vnitra, a nemá tedy důvod k přerušení řízení. Pokud navrhovatel takové důvody nachází, je na něm, aby podnět

podal. Dle ustanovení § 64 odst. 3 správního řádu může správní orgán v řízení vedeném z moci úřední přerušit správní řízení na návrh účastníka řízení. Je pak na uvážení správního orgánu, zda tomuto návrhu vyhoví. Nadto Ministerstvo financí uvádí, že i v případě, že by byl podán návrh na zrušení OZV, není to důvod pro přerušování správního řízení ve smyslu ustanovení § 64 správního řádu, neboť rozhodování Ústavního soudu o návrhu na zrušení právního předpisu není rozhodováním o předběžné otázce (viz Vedral J., Správní řád Komentář, leden 2012, s. 550, BOVA POLYGON Praha).

Ostatní argumenty navrhovatele ohledně rozhodnutí, která byla již zrušena nebo nejsou navrhovatelem evidována, považuje Ministerstvo financí za irelevantní.

V souvislosti s argumentací navrhovatele, že výzva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 a 3 správního řádu, která byla spojena s oznámením o zahájení řízení dle § 46 odst. 3 správního řádu, je nelogická a porušuje jeho právo na spravedlivý proces, Ministerstvo financí poukazuje na skutečnost, že ustanovení § 46 odst. 3 správního řádu upravuje možnost spojit oznámení o zahájení řízení s jiným úkonem v řízení, a tedy i výzvou účastníka řízení a dotčeného orgánu k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Proto není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. února 2010). Ministerstvo financí v souladu s principem procesní ekonomie přistoupilo k této možnosti, a to s ohledem na to, že v tomto konkrétním případě neprobíhá rozsáhlé shromažďování důkazů, neboť Ministerstvo financí již v oznámení o zahájení řízení uvedlo, že podklady pro rozhodnutí jsou tvořeny OZV, která je platná dnem vyhlášení, resp. vyvěšením na úřední desce obce, a účinná patnáctým dnem vyhlášení, pokud není stanoveno jinak, a nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. dubna 2013, jenž je díky zveřejnění ve Sbírce zákonů navrhovateli znám. Ohledně nejasností spojených s podklady pro rozhodnutí a namítané nemožnosti se k těmto vyjádřit Ministerstvo financí uvádí, že navrhovatel má právo kdykoliv nahlížet do spisu a činit si výpisy či pořídit kopii spisu nebo jeho části. Ministerstvo financí opětovně uvádí, že s ohledem na skutečnost, že v konkrétním případě neprobíhá rozsáhlé shromažďování důkazů, spojilo v souladu s ustanovením § 46 odst. 3 správního řádu oznámení o zahájení řízení s výzvou navrhovatele a dotčeného orgánu k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí ve věci.

K argumentu navrhovatele o přednosti aplikace Přejídných ustanovení před ustanovením § 43 odst. 1 loterního zákona Ministerstvo financí uvádí, že není možná aplikace Přejídných ustanovení, neboť Ministerstvo financí přistoupilo ke zrušení povolení uvedených ve výročí tohoto rozhodnutí z důvodu zrušení Přejídného ustanovení čl. II bodu 4. zákona č. 300/2011 Sb., které představuje okolnost dle ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona.

Nelze se ztotožnit s argumentem navrhovatele, že jsou technická zařízení provozována v souladu s Čl. 2 OZV č. 5/2011. Ze znění tohoto článku vyplývá, že se přejídné ustanovení vztahuje pouze na provozování sázkových her, loterií a jiných podobných her, k nimž vydalo povolení město Litvínov před datem 1. ledna 2012. Město Litvínov je podle § 18 odst. 1 písm. a) loterního zákona oprávněno vydávat povolení k provozování výherních hracích přístrojů, tedy loterií a jiných podobných her podle § 2 písm. e) loterního zákona. Povolení k provozování technických zařízení však udělilo Ministerstvo financí na základě ustanovení § 50 odst. 3 loterního zákona, nikoliv dotčený orgán. Z tohoto důvodu se přejídné ustanovení Čl. 2 OZV č. 5/2011 na povolení uvedená ve výroku tohoto rozhodnutí nevztahuje.

Ministerstvo financí dále připomíná, že zákon č. 300/2011 Sb. byl podroben notifikačnímu procesu podle již zmíněné směrnice. Ministerstvo financí se v rámci správního řízení řídí platnými a účinnými právními předpisy, včetně naplnění základních zásad činnosti správních orgánů (rozhodování podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí) a nepřisluší mu rozhodovat o nevymahatelnosti a nevynutitelnosti právního předpisu dle směrnice.

Návrhy v rámci dokazování uvedené ve vyjádření ke správnímu řízení Ministerstvo financí neprovedlo, neboť nejsou vzhledem k rozhodnutí Ministerstva financí v této věci relevantní jako podklad pro vydání rozhodnutí a jdou nad rámec předmětu tohoto správního řízení (např. důkazy navržené k prokázání újmy) nebo s ním vůbec věcně nesouvisí (např. svědecké výpovědi starosty města Litvínova a zapisovatele zastupitelstva). Ministerstvo financí rovněž nepovažuje za nutné vyžádání kolaudačního rozhodnutí příslušného stavebního úřadu ani povolení k provozu výherních hracích přístrojů vydaných městem Litvínov. Ministerstvo financí v této věci upřednostňuje hledisko legality a nepřisluší mu posouzení správního řízení jiného správního orgánu.

Navrhovatel v podání „Doplnění vyjádření ke správním řízením“, ze dne 8. srpna 2013, namítá podjatost všech úředních osob a zaměstnanců Ministerstva financí, kteří se podílejí na vedení správních řízení s navrhovatelem. Navrhovatel v tomto vyjádření namítá, že zaměstnanci Ministerstva financí nerozhodují v daných řízeních dle svých nejlepších odborných schopností a vlastního právního názoru a především způsobem, který by byl nestranný a v souladu s právními předpisy, a tím je založena jejich podjatost. Náměstkyně ministra o uplatněné námitce podjatosti vydala sdělení (evidováno pod č. j. MF-82394/2013/34) dne 2. září 2013. K námitce podjatosti se v předmětném řízení nepřihlídně, protože námitka podjatosti nebyla podána v souladu se správním řádem bezodkladně po tom, co se o ní provozovatel dozvěděl a z tohoto důvodu nebyly vůbec splněny podmínky pro uplatnění námítky podjatosti. Nadto náměstkyně ministra podotýká, že uplatněná námitka podjatosti byla zcela zjevně neodůvodněná a nesplňovala podmínky pro uplatnění námítky podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu.

Ostatní argumenty jsou vzhledem k rozhodnutí Ministerstva financí v této věci irelevantní.

Vzhledem k výše uvedenému posouzení skutkového a právního stavu, Ministerstvo financí rozhodlo o zrušení povolení k provozování loterií a jiných podobných her.

Právní zástupce navrhovatele podal proti rozhodnutí č. j. MF-60841/2013/34-4 ze dne 18. března 2014 rozklad ze dne 3. dubna 2014, doručený dne 4. dubna 2014 (evidovaný pod č. j. MF-35053/2014/34), doplněný podáním ze dne 2. května 2014, doručeným 6. května 2014.

Argumenty uvedené v rozkladu:

1) Porušení práva účastníka na spravedlivý proces

Navrhovatel namítá, že jemu adresovaná výzva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 a 3 správního řádu, která byla spojena s oznámením o zahájení řízení dle § 46 odst. 3 správního řádu, je nelogická a porušuje jeho právo na spravedlivý proces. Zároveň navrhovatel namítá, že výzvou obsaženou v oznámení o zahájení řízení Ministerstvo financí sice formálně dává navrhovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, avšak fakticky není navrhovateli umožněno, aby toto oprávnění

vykonal. Navrhovatel se tedy nemohl kvalifikovaně vyjádřit k podkladům rozhodnutí, jelikož v této fázi nevěděl, o jaké podklady se jednalo, a namítá, že dotčenému orgánu byla stanovena stejná lhůta k poskytnutí všech důležitých informací, s nimiž navrhovatel nebyl seznámen.

Navrhovatel namítá, že Ministerstvo financí nepostupovalo v souladu se závěrem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 21/2009-243 ze dne 26. února 2010 uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť navrhovateli a dotčenému orgánu byla stanovena totožná lhůta k vyjádření v délce 21 dnů a Ministerstvo financí navrhovateli neposkytlo následnou lhůtu, ve které se mohl ke shromážděným podkladům k rozhodnutí vyjádřit. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 152/2002-41 navrhovatel uvádí, že není-li účastníku řízení ve fázi před vydáním rozhodnutí umožněno uplatnit své výhrady, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i ke způsobu jeho zjištění, tak správní orgán předvídá, jak rozhodne, čímž porušuje i zásadu volného hodnocení důkazů. Ve stejném duchu odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 62 Af 28/2010. Dle navrhovatele tedy neobstojí argument Ministerstva financí, že podklady pro rozhodnutí tvoří pouze OZV a nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. dubna 2013, jelikož podklady pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 správního řádu tvoří i vyjádření účastníka řízení a dotčeného orgánu.

Dle navrhovatele tedy s ohledem na uvedené došlo k porušení zákonem zaručených procesních práv a rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právem účastníka na spravedlivý proces, resp. s čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu.

2) K postupu Ministerstva financí podle § 43 odst. 1 loterního zákona

Navrhovatel namítá, že nálezy Ústavního soudu nelze v žádném případě považovat za okolnost, která nastane nebo dodatečně vyjde najevo, jak předpokládá ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona, jelikož je výsledkem rozhodovací činnosti Ústavního soudu a v rozsahu, ve kterém zrušuje právní předpisy, je součástí právního řádu České republiky.

Navrhovatel je toho názoru, že ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona je svou podstatou sankčním ustanovením, které se vztahuje na případy, kdy držitel povolení poruší nějakou svou zákonnou povinnost, k čemuž v tomto případě nedošlo. Zrušení přechodného ustanovení čl. II bodu 4 loterního zákona tedy nelze považovat za okolnost ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona.

V doplnění rozkladu navrhovatel uvádí, že takový postup je v rozporu s ústavními principy, zejména principem právní jistoty a zákazem retroaktivity; že v daném případě nebylo možné postupovat dle § 43 odst. 1 loterního zákona, protože přednost před tímto postupem má postup podle speciálního ustanovení čl. II bodu 1 věta druhá Přechodných ustanovení novely, který je speciální úpravou. Toto ustanovení dle navrhovatele deklaruje, že doba platnosti všech povolení vydaných před 1. lednem 2012 nemůže být nijak vrchnostensky omezena a skončí až uplynutím této doby (nedojde-li k zániku povolení z jiného důvodu), a proto ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona lze uplatnit pouze u povolení vydaných po 1. lednu 2012. Nadto navrhovatel opět namítá, že aplikace ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona není v případě tvrzeného rozporu povolení s OZV možná, a to z důvodu, že OZV nemůže být považována za okolnost, která nastala nebo dodatečně vyšla najevo, neboť OZV jsou výsledkem normotvorné činnosti obce, jsou součástí právního řádu České republiky a aktem veřejné moci. Navrhovatel dále konstatuje, že dle jeho názoru byl zákonč. 300/2011 Sb. přijat v rozporu se směrnicí, čímž došlo k porušení notificační procedury a ve spojitosti

s právem EU a judikaturou ESD a se dovolává nepoužitelnosti a právní nevynutitelnosti tohoto zákona, a tudíž OZV přijaté na jeho základě.

3) K rozporu povolení s obecně závaznou vyhláškou

Navrhovatel je toho názoru, že zrušení povolení z důvodu rozporu s OZV č. 5/2011 není opodstatněné, jelikož v daném případě není důvod pro zrušení povolení, neboť herní zařízení nejsou provozována v rozporu s OZV č. 5/2011 (nejsou provozována v rozporu s účelem sledovaným touto OZV) a zároveň proto, že OZV č. 5/2011 považuje za nezákonnou a v rozporu s ústavním pořádkem. Dle navrhovatele je OZV č. 5/2011 nezákonná, v rozporu s principem proporcionality a v rozporu se zásadami práva EU, protože měla být její účinnost pozastavena a následně by OZV č. 5/2011 měla být zrušena dle Hlavy VI, díl I obecního zřízení.

4) K porušení zásady ochrany dobré víry, právní jistoty a legitimního očekávání

Navrhovatel namítá, že nabytí povolení v dobré víře, předmětné povolení je vůči němu vynutitelné a dle ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány, včetně toho, který jej vydal. Zásadu materiální právní moci, tedy závaznosti, nezměnitelnosti a vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí je proto potřeba uplatňovat vůči všem správním orgánům včetně Ministerstva financí, které rozhodnutí vydalo. Pokud by byla připuštěna možnost, že Ministerstvo financí bylo oprávněno postupovat podle ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona a povolení zrušit, bylo povinno rovněž zhodnotit, jaká újma zkrácením doby jeho platnosti vznikne navrhovateli. V daném, případě představují tuto újmu investice vynaložené navrhovatelem na zajištění provozu daných her, jakož i veškerý ušlý zisk za dobu, na kterou byla povolení vydána. Navrhovatel tedy namítá, že Ministerstvo financí v tomto správním řízení vůbec nezohlednilo princip proporcionality a s tvrzením navrhovatele týkajícím se újmy, kterou může utrpět v důsledku zrušení povolení, se nevypořádalo. Tento nedostatek zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Navrhovatel namítá, že rozhodnutí je nesprávné z důvodu, že Ministerstvo financí jej chybně odůvodnilo. Ministerstvo financí v odůvodnění nesprávně uvedlo, že navrhovatel využil svého procesního práva na nahlížení do spisu dne 4. října 2013. Tento údaj je však chybný, protože účastník do spisu nahlížel již 2. října 2013.

5) K dokazování, nařízení ústního jednání

Navrhovatel nesouhlasí s názorem Ministerstva financí, že důkazy navržené ve vyjádření nejsou v dané věci relevantní, a nadále trvá na jejich provedení. Navrhovatel navrhuje, aby k projednání všech skutečností, tvrzení a důkazů bylo nařízeno ústní jednání.

6) K rozporu s ústavním pořádkem a s ústavními principy České republiky

V doplnění rozkladu navrhovatel považuje zamýšlený postup Ministerstva financí podle ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona za nezákonný a neústavní, a to zejména pro rozpor s ústavními principy ochrany dobré víry a právní jistoty, nepřipustnosti zpětného působení právních norem, ochrany legitimního očekávání a práva užívat svůj majetek. V tomto směru navrhovatel odkazuje především na judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva.

7) Možné důsledky zrušení povolení, a to zrušení některých pracovních pozic, výpadku příjmů na straně státního i obecního rozpočtu a zmaření účelně vynaložených investic spojeného s nárokem na náhradu škody a navrhuje, aby Ministerstvo řízení přerušilo správní řízení a v případě konečného rozhodnutí rozhodlo o ponechání povolení v platnosti či o zastavení řízení, neboť nejsou dány důvody pro zrušení povolení uvedených ve výroku.

Současně navrhuje v rámci důkazního řízení provést, mimo jiné, důkaz svědeckou výpovědí [REDAKCE] k prokázání újmy na straně navrhovatele, [REDAKCE] k prokázání újmy utrpěné na straně provozovny Hamerská 216/5, [REDAKCE] k prokázání újmy utrpěné na straně provozovny Valdštejnská 918, starosty a zapisovatele zastupitelstva města Litvínova za účelem prokázání průběhu legislativního procesu přijímání OZV), vyžádáním kolaudačního rozhodnutí příslušného úřadu města Litvínova, vyžádáním zápisu ze zasedání zastupitelstva města Litvínova a provedení místního šetření v předmětné provozovně, dále provést důkaz znaleckým posudkem k prokázání výše újmy a zajistit stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí ohledně stavu nezaměstnanosti v regionu a dopadu rušení dalších pracovních pozic.

Vyjádření k argumentaci uvedené v rozkladu:

Ad 1)

Upozorňuji, že ustanovení § 46 odst. 3 správního řádu upravuje možnost spojit oznámení o zahájení řízení s jiným úkonem v řízení, a tedy i výzvou účastníka řízení a dotčeného orgánu k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Ministerstvo financí v souladu s principem procesní ekonomie přistoupilo k této možnosti, a to s ohledem na to, že v tomto konkrétním případě neprobíhá rozsáhlé shromažďování důkazů, neboť Ministerstvo financí již v oznámení o zahájení řízení uvedlo, že podklady pro rozhodnutí jsou tvořeny OZV, která je platná dnem vyhlášení, resp. vyvěšením na úřední desce obce, a účinná patnáctým dnem vyhlášení, pokud není stanoveno jinak, a nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. dubna 2013, jenž je díky zveřejnění ve Sbírce zákonů navrhovatelé znám. Vedle toho plně odkazují na odůvodnění obsažené v prvoinstančním rozhodnutí. OZV jsou vyhlášovány vyvěšením na úřední desce obecního úřadu, a pokud není stanoveno jinak, jsou účinné 15. dnem od jejich vyhlášení, jsou závazné pro všechny adresáty, a tudíž se nikdo nemůže dovolávat jejich neznalosti. Konstatuji proto, že procesní postup Ministerstva financí je v souladu s právními předpisy. V předmětné věci nedošlo k doplnění spisu a nebyl dán žádný důvod k opětovnému postupu dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť nebyla doplněna žádná relevantní skutečnost nebo důkazní prostředek k danému správnímu řízení. Kdyby k takové situaci došlo, tj. do spisového materiálu by byl doplněn relevantní důkazní prostředek, ke kterému by Ministerstvo financí přihlíželo, pak by vyzvalo navrhovatele dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Ad 2) a Ad) 4. a Ad) 6

Nesouhlasím s navrhovatelem tvrzenou protiústavností postupu Ministerstva financí při rušení povolení k provozování loterií a jiných podobných her, a to z následujících důvodů. Předně pokud jde o argumentaci principem dobré víry ve správní rozhodnutí a ochranu práv z nich nabytých, odkazují na podrobné objasnění legitimního očekávání a ústavnosti a zákonnosti Ministerstva financí využívá-li institut možnosti zrušení pravomocného rozhodnutí podle § 43 odst. 1 loterního zákona, které bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V tomto směru tak znovu zmiňuji v odůvodnění již uvedený závěr Ústavního soudu vyjádřený v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. června 2011, dle něž v případech, kdy Ministerstvo financí využívá § 43 loterního zákona se nejedná o protiústavní postup a porušení loterního zákona, a to především s ohledem na skutečnost, že si provozovatelé loterií a jiných podobných her musí být vědomi existence § 43 odst. 1 loterního zákona a tedy i skutečnosti, že mohou být v podstatě kdykoliv, nastanou-li v průběhu platnosti povolení okolnosti vylučující provoz těchto zařízení, tohoto povolení zbaveni.

Pokud jde o jakékoliv další posuzování rozhodovací praxe Ústavního soudu ze strany navrhovatele, pak uvádím, že ani ministru financí, ani Ministerstvu financí nepřísluší jakkoliv

hodnotit rozhodovací činnost Ústavního soudu. Zdůrazňuji, že Ministerstvo financí vždy postupovalo a postupuje plně v souladu s jeho nálezy a právními závěry z nich vyplývajících.

Co se týče aplikace OZV č. 5/2011 na povolení, jež nabyla právní moci před účinností této OZV, musím znovu zopakovat znění § 43 odst. 1 loterního zákona, dle něž orgán, který loterii nebo jinou podobnou hru povolil, zruší povolení, jestliže nastanou nebo dodatečně vyjdou najevo okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit. Z uvedeného jasně vyplývá, že aplikace OZV č. 5/2011 na dříve vydaná povolení je nejen postupem, který plně odpovídá loternímu zákonu, ale v návaznosti na výše uvedené závěry Ústavního soudu také postupem, který je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Tento závěr opírám dále o nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/10 ze dne 7. září 2011, v jehož rámci Ústavní soud vyjádřil názor, že na základně ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona se předpokládá zrušení vydaných povolení nejen v případě, kdy vyjdou dodatečně najevo skutečnosti, pro které by nebylo možno loterii či jinou hru povolit, ale také tehdy, pokud tyto skutečnosti nastanou i po vydání povolení.

K argumentu navrhovatele o přednosti aplikace Přejícných ustanovení před ustanovením § 43 odst. 1 loterního zákona uvádím, že v daném případě nemůžeme hovořit o speciální úpravě. Přejícná ustanovení obecně slouží k „přejícnu“ dosavadní úpravy na úpravu novou. Věta druhá bodu 1. Přejícného ustanovení v této souvislosti uvádí, že povolení vydaná před 1. lednem 2012 zanikají ve lhůtě stanovené v povolení, pokud dále není stanoveno jinak, avšak tuto skutečnost je nutné vykládat podle smyslu a účelu Přejícných ustanovení a ve vztahu s navazujícími body. V předmětné věci to znamená, že dosavadním povolením bude ponechána platnost stanovená v povolení, ale pouze za předpokladu, že neodporují obecně závazné vyhlášce. Samotné zrušení bodu 4. Přejícného ustanovení nezakládá výklad, že dobu povolení již nelze změnit. Tato změna je přípustná například na základě žádosti adresáta povolení nebo například právě u aplikace ustanovení § 43 loterního zákona. Toto ustanovení je součástí loterního zákona a je aplikovatelné v každém případě, kdy nastanou nebo dodatečně vyjdou najevo okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit. Nadto je nezbytné připomenout, že již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 56/10 ze dne 7. září 2011 Ústavní soud judikoval, že v případě, že by Ministerstvo financí nerušilo povolení k provozování loterií a jiných podobných her, jejichž provozování je v rozporu s obecně závaznými vyhláškami obcí, dopustilo by se zásahu do ústavního práva obcí na územní samosprávu. Ministerstvo financí tedy aplikací ustanovení § 43 odst. 1 loterního zákona respektuje regulační záměr obce v oblasti loterií a jiných podobných her, který dala jednoznačně najevo prostřednictvím předmětné vyhlášky. Musím také zdůraznit, že pravomoc obcí regulovat OZV umístění IVT a obdobných technických zařízení aproboval Ústavní soud již nálezem sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. června 2011, bod 51., s ohledem na použití principu incidentní retrospektivy.

Jak již bylo správně uvedeno v napadeném rozhodnutí, byl zákon č. 300/2011 Sb. podroben notifikačnímu procesu podle směrnice. V tomto směru tak potvrzují závěry prvoinstančního orgánu, dle nichž se Ministerstvo financí v rámci správního řízení řídí platnými a účinnými právními předpisy, včetně naplnění základních zásad činnosti správních orgánů (rozhodování podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí). V návaznosti na výše uvedené pak doplňuji, že mi nepřísluší, ani Ministerstvu financí rozhodovat o nevyhnutelnosti právního předpisu dle směrnice.

Pokud jde o princip proporcionality, jehož se dovolává navrhovatel, připomínám, že již 7. září 2011 Ústavní soud judikoval, že v případě, že by Ministerstvo financí nerušilo povolení k provozování loterií a jiných podobných her, jejichž provozování je v rozporu

s OZV obcí, dopustilo by se zásahu do ústavního práva obcí na územní samosprávu. V tomto směru dále Ústavní soud zcela otevřeně vyhodnotil, že uvedené principy nelze považovat za legitimní ve smyslu aprobační zásahu do práva obcí na samosprávu a dále, jak bylo ostatně již zmíněno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, u provozovatelů IVT nelze hovořit o existenci legitimního očekávání spočívajícího v naději, že jejich činnost nebude přinejmenším po určitou dobu regulována prostřednictvím OZV obcí, neboť si mohli být vědomi rizika, že jejich sféra může být dotčena v důsledku přijetí, změny či zrušení právních předpisů, a to nejen zákonů, nýbrž i podzákonných předpisů (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 ze dne 2. dubna 2013).

Ohledně zmíněné nesprávnosti rozhodnutí z důvodu, že Ministerstvo financí uvedlo chybný údaj o nahlížení do spisu, uvádím, že sám navrhovatel podepsal protokol o nahlížení do spisu, na kterém byl datum 4. října 2013.

Ad 3)

K argumentaci navrhovatele týkající se nezákonnosti OZV č. 5/2011 upozorňuji, že dozor nad OZV spadá do působnosti Ministerstva vnitra, a Ministerstvo financí se řídí platnými a účinnými právními předpisy. Ministerstvo financí není oprávněno přezkoumávat zákonnost OZV a je povinno aplikovat platnou a účinnou OZV, která v souladu s obecním zřízením nebyla dotčena prostřednictvím předmětné vyhlášky vyjádřil jednoznačně svůj regulační úmysl ve vztahu k jednotlivým druhům loterií a jiných podobných her. Jak uvádí sám Ústavní soud (nálezy sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. června 2011), nelze klást na obce jako na normotvůrce přísně formální pravidla, ale vždy je nutné jít po smyslu a účelu obecní regulace. Ministerstvo financí při rozhodování vychází z platných a účinných OZV, přičemž k posouzení příslušných vyhlášek přistupuje z hlediska jejich obsahu a účelu, tj. nepřistupuje k jejich posouzení z hlediska prostého formalismu. Považuji za potřebné také zdůraznit, že pravomoc obcí regulovat OZV umístění IVT a obdobných technických zařízení aproboval Ústavní soud (viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. listopadu 2011, bod 51), tj. tato pravomoc obcí byla dána již před nabytím účinnosti ustanovení § 50 odst. 4 loterního zákona, ve znění účinném od 14. října 2011.

Ad 5)

Plně souhlasím s postupem Ministerstva financí, které v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedlo, že nevyhovělo navrhovateli v jím navržených důkazních prostředcích. K nařízení ústního jednání nebyly shledány důvody ve smyslu ustanovení § 49 správního řádu. Jednak tak zákon nestanovuje (loterní zákon ani správní řád), jednak ústní jednání nebylo nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků, neboť Ministerstvo financí považuje svůj postup za takový, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném pro ukončení správního řízení. Jedná-li se o navržené doplnění dokazování, toto považuji ve vztahu k tomuto řízení za irelevantní, neboť jsou navrhovány důkazní prostředky, které nemají vliv na výsledek správního řízení. Navrhují se důkazní prostředky individuálními správními akty (povolání VHP ze strany obce, stavební rozhodnutí). I kdyby tyto individuální správní akty existovaly, nemohl bych k nim přihlížet, neboť se v dané věci uplatní hledisko legality a nepřislouží mi posouzení správního řízení jiného správního orgánu. Návrhy na dokazování v otázce přijetí OZV nebyly shledány jako relevantní, neboť Ministerstvo financí presumuje platnost a účinnost OZV, kdy tato nebyla Ministerstvem vnitra v souvislosti s postupem dle obecního zřízení sistována.

K ustanovení § 52 správního řádu konstatuji, že povinnost je dána pouze účastníkům řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení, těmito návrhy však není správní orgán vázán. Takovéto důkazy však provede vždy, je-li to potřebné ke zjištění stavu věci. S ohledem na výše

uvedené a tomu, že v předmětné věci je meritem posouzení, zda je loterie a jiná podobná hra provozována v rozporu s předmětnou OZV, protože bylo i správní řízení zahájeno, nevzniká správnímu orgánu povinnost navrhované důkazy provést, neboť jdou nad rámec tohoto správního řízení.

Ad 7)

Návrhy na provedení místního šetření uvedené v doplnění rozkladu k rozhodnutí nebyly neprovedeny, neboť nejsou vzhledem k rozhodnutí relevantní jako podklad pro vydání rozhodnutí v této věci, neboť s ním vůbec věcně nesouvisí.

Stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádím, že návrhy v rámci dokazování uvedené v rozkladu proti rozhodnutí jsem ve správním řízení neprovedl, neboť nejsou vzhledem k rozhodnutí relevantní jako podklad pro vydání rozhodnutí v této věci a jdou nad rámec předmětu tohoto správního řízení (např. důkazy navržené k prokázání újmy) nebo s ním vůbec věcně nesouvisí (např. svědecké výpovědi starosty města Litvínova a zapisovatele zastupitelstva). Rovněž nepovažuji za nutné vyžádání kolaudačního rozhodnutí příslušného orgánu města Litvínova a zjišťování, zda město Litvínov vydalo rozhodnutí o povolení k provozování VHP. V této věci stejně jako Ministerstvo financí upřednostňuji hledisko legálnosti a nepřísluší mi posouzení správního řízení jiného správního orgánu.

S ohledem na výše uvedené jsem rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu odvolat.

„otisk úředního razítka“

**Ing. Andrej
Babiš**

Digitálně podepsal Ing. Andrej Babiš
DN: c=CZ, cn=Ing. Andrej Babiš, o=Česká
republika - Ministerstvo financí,
ou=14602, ou=Letenská 15, 118 10
PRAHA 1, ou=Ministerstvo financí,
serialNumber=iCA - 10308629
Datum: 2014.11.03 16:17:04 +01'00'

Na vědomí:

Městský úřad Litvínov
náměstí Míru 11
436 01 Litvínov

